

Д-Р Г Е Р А С И М Д. Ч О Ч О В

Познавахме се от забавачницата и от евангелското неделно училище. Не бяхме в едно отделение, но дружихме през междучасията и извън училището – на полето. Той участвуваше в игри-те и обичаше да се налага. Неговите джобове пълнечаха на просешки торби – пълни с хляб и трохи. В нашия край жените поради много работа рядко готвят ядене, та децата се задоволяват главно с хляб, а Ванцаров повече от другите деца ядене хляб. Той знаеше да чете преди да учи в училище. Беше слабо и недоразвито момче, но пък чудесен декламатор още от забавачницата. Знаеше да декламира цялата поема "Грамада" от Ив. Вазов. Когато станавме в първи и втори клас, мечтаехме да бягаме далеч от родителите си, за да живеем самостоятелно.

Баща му в семейството си беше много затворен и мълчалив. Пушеше дневно по 100-150 цигари и носеше по две кутии цигари в джобовете си. Той беше повече заплаха за децата си, отколкото тежък възпитател.

Кайзерът Вилхелм и австрийският престолонаследник ходиха у тях през време на Европейската война. По този случай Банско беше украсен със знамена.

С Ванцаров сме чели романите на Жул Верн и Майн Рид. Учителката ни М. Даутова ни бе поръчала да прочетем откъс от "Братя Карамазови", но Ванцаров прочете целия роман, Увлечаше се в поезията на Яворов. Ванцаров имаше изключителна памет и помнеше стихове.

Беше щедър към другарите си, лесно даваше нещата си. Прекомерно обичаше децата. По-късно, когато е идвал у дома, разказваше на двете ми деца чудновати приказки, съчинени от него,